

Turkort – Nørreskov ved Furesø – 24/4 2017

(GPX-fil: [2017-04-24_122636.gpx](#))

Kort: Kortforsyningen – Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering (SDFE)

Om turen

Start: Udgangspunktet for turen er P-pladsen ved Frederiksborgvej (N55° 47.132' E12° 23.860').

Rutebeskrivelse: Hovedpunkterne for ruten er: Plantagevej – Dybendalsvej – sti langs Dybendalsrenden (1) – ”Den Røde Rute” vest om Caspers Dam – en afstikker til Flådeegene (2) – videre til Valdemarstenen (3) - Caspers Dam – pause ved shelter øst for Caspers Dam (4) - Fandens Mose (4) – Svenskebøgene (5) – Åsevang (6) – Barkladen (7).

Turen er ikke så lang, men den er flere steder ganske krævende på grund af store højdeforskelle. Der skal overvindes lige knap 300 højdemeter i alt (150 m op og det samme ned).

Længde: 5,9 km.

Turens varighed: Godt 2 timer inklusive 45 minutters pause.

Mere information

Ifølge et lokalt sagn er Dybendalsrenden (1) opstået i en kamp mellem en mand og en drage. Pejelars var lun på smedens datter i Farum, men smeden ville kun bortgifte sin datter til en rig mand, og derfor ville Pejelars hente den skat, som angiveligt var gemt i en af kæmpehøjene i Nørreskoven. Men skatten blev bevogtet af en drage, så Pejelars allierede sig med den store og stærke Ole Dybendal. Ole Dybendal og dragen sårede hinanden dødeligt og deres blod flød ned gennem skoven og dannede en kløft – Dybendalsrenden. Pejelars fik derfor aldrig smedens datter, og skatten ligger måske stadig gemt et sted i skoven.

Flådeegene (2) er plantet efter Englandskrigene i 1801-14. Da englænderne bombarderede København i 1807 og tog den danske flåde med hjem, blev det derfor besluttet at plante nye egetræer til fremtidens flåde, men inden de nye egetræer blev store nok (det tager omkring 150 år), ja så byggede man skibe af stål.

I dag skal der rigtig gode argumenter til, før man fælder en flådeeg. Det skete senest, da fregatten Jylland skulle restaureres.

De 11 sten, der tilsammen danner talerstolen Valdemarstenen (3), blev opsat her på Kaalundspladsen i 1919 til minde om, at det var 700 år siden, at Dannebrog ifølge sagnet faldt ned fra himlen, da Valdemar Sejrs var i krig i Estland. Under 2. verdenskrig blev Valdemarstenen brugt som samlingssted til alsangstævner som en fredelig protest mod den tyske besættelse.

Sagnet fortæller, at Valdemar Sejr var ved at tabe kampen, da han den 15. juni 1219 beder om Guds hjælp til at slå hedningene. Og svaret kom omgående med Dannebrog, der daler ned fra himlen, og danskerne vinder krigen. Indhugget i stenen står: "1219-1919 Syv hundred somre svandt siden Volmer drog over sø og sejr vandt under Dannebrog".

Pladsens officielle navn er Kaalundspladsen, og den er opkaldt efter Hans Vilhelm Kaalund, der blev født i København i 1818 og døde på Frederiksberg i 1885. Kaalund boede i 1839 - 1843 i Farum. Tiden i Farum bliver anset som hans digteriske gennembrud. Han forsøgte sig også som billedhugger og maler, inden han blev forfatter og digter, men han kunne ikke leve af sin kunst og måtte tage et arbejde som overlærer ved det nyoprettede Vridsløselille cellefængsel.

I Stenalderen kombinerede man jagt og fiskeri med jordbrug, men terrænet i skoven har været for kuperet og for ringe til, at man dengang eller senere opdyrkede jorden i stor stil. Skoven har derfor stort set fået lov til at stå næsten urørt helt frem til svenskekrigene i 1600-tallet, hvor mange af træerne måtte lade livet for at skaffe brændsel m.m. til de belejrende svenskere og til de belejrede københavnere, der havde brug for at bygge forsvarsværker for hovedstaden. Efter svenskekrigenes ophør blev der plantet nye bøgetræer i Nørreskoven. Svenskebøgene (5) er fra årene efter 1665. De er fredede og får lov til at forfalde naturligt til glæde for insekter, svampe og fugle.

Barkladen (7), som er opført midt i 1800-tallet, er fredet. En stor del af skovens indtægter kom dengang fra produktionen af bark, som blev solgt til garverier, fordi barken indeholder garvesyre.

Det var især bark fra egetræer, der blev brugt. Barken blev skrællet af egetræerne om foråret, når træernes blade var på størrelse med museører. Derefter blev barken lagt til tørre først på jorden og siden inde i barkladen. Et år efter blev den tørrede bark solgt til garverier.

Naturstyrelsens miniguide [Nørreskoven ved Furesø](#)

Naturstyrelsens [Seværdigheder i Nørreskoven](#)